

ת"פ 41285/08/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 41285-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עדי יזרעאלי
נגד
הנאשם
פלוני
ע"י ב"כ עו"ד בועז קניג

גזר דין

כתב האישום, הסדר הטיעון, הכרעת הדין והשתלשלות ההליך

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן ב-**איומים**, בהתאם לסעיף 192 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ו-**תקיפה הגורמת חבלה ממש של בת זוג**, בהתאם לסעיף 382(ג) ל-**חוק העונשין**. על פי העובדות בהן הודה, בעת ביצוע העבירות היו הנאשם והגב' אלמונית (להלן: **המתלוננת**) בני זוג. ב-15.8.19, בשעה 20:00 או בסמוך לכך, ברחוב XXXXX (להלן: **הבית**), בעקבות ויכוח בשל כעסו על כך שהמתלוננת יצאה לבדה מהבית ולא ענתה לשיחות טלפון ממנו - ביקש הנאשם מהמתלוננת שתעזוב את הבית. משסרבה, תקף הנאשם את המתלוננת, סטר בפניה, תפס בידיה וחנק אותה בצווארה באמצעות ידיו. משהצליחה להדוף את הנאשם ממנה, זרק אותה הנאשם לעבר הספה, הכה בראשה ודרש ממנה שתכנס לחדר ולא תצא משם. במעשיו גרם הנאשם למתלוננת חבלות של ממש, שכללו המטומות בשתי זרועותיה. משיקשה ללכת לישון ונשכבה במיטתה, נשכב הנאשם לידה כשהוא ערום ואמר לה "**בואי תפנקי אותי**". המתלוננת אמרה שהיא לא מעוניינת והנאשם שב ואמר לה "**בואי תמצצי לי**". למחרת, ב-16.8.19, בשיחת טלפון ביניהם, בתגובה לדבריה כי תגיש נגדו תלונה, איים הנאשם על המתלוננת ואמר לה "**אם אני אשב שנייה את לא תחיי שניה**", "**גם ככה אני יכול להגיע אליך**".

2. כתב האישום המקורי הוגש ביום 19.8.19. משלא הסתיים הדיון במסגרת ההליכים המקדמיים, קבעה כב' הש' הבכירה שטרית כי המענה המפורט יתקיים בפניי ביום 1.3.20. לאחר מספר דחיות לבקשת ההגנה ובשל התפרצות נגיף הקורונה, ב-24.5.20 ניתן מענה מפורט והתיק נקבע לשמיעת הוכחות ב-29.7.20. מועד זה נדחה לבקשת ההגנה ונקבע מועד תזכורת ב-15.9.20, בו נקבע דיון הוכחות ב-3.2.21. בשל שינויים בתכנית העבודה הדיון נדחה ליום 7.2.21 - מועד בו הוצג הסדר הטיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום ולאחר הרשעתו הופנה הנאשם לשירות המבחן, לעריכת תסקיר בעניינו, ללא הסכמה עונשית ונקבע מועד לטיעונים לעונש ב-18.7.21. דיון הטיעונים לעונש נדחה מעת לעת, בעיקר לבקשת ההגנה ושירות המבחן עד שלבסוף אלו נשמעו ב-29.9.22. ב"כ הנאשם טען, בין היתר, כי היה על המאשימה להציג בפניו את הפסיקה אליה התייחסה

בטיעוניה ומשכך מתן גזר הדין נדחה ליום 1.12.22, על מנת לאפשר למאשימה להעביר להגנה את הפסיקה ולהגנה להתייחס אליה. המאשימה העבירה את הפסיקה להגנה וביום 25.10.22 הוגשה התייחסות ב"כ הנאשם לפסיקת המאשימה. עובר למתן גזר הדין ראיתי לנכון לבקש עדכון משירות המבחן לגבי התקדמות ההליך הטיפולי ולהפנותו לממונה על עבודות שירות ומשכך מועד מתן גזר הדין נדחה ליום 21.12.22. ביום 2.2.23 העביר ב"כ הנאשם התייחסותו לחוות דעת הממונה על עבודות השירות ושב ועתר להעדיף את האפיק השיקומי, לקבל המלצת שירות המבחן ולהסתפק ב-240 שעות של"צ ומאסר מותנה. מועד הדיון נדחה מספר פעמים לבקשת ההגנה ונקבע ליום 4.4.23. בין לבין הוגשו תסקיר משלים (ב-14.12.22) וחוות דעת הממונה על עבודות השירות (ב-25.1.23).

קביעת מתחם העונש ההולם

3. הנאשם הורשע בשתי עבירות, שקיימת ביניהן זיקה הן בזכות קורבן העבירות והן בנסיבות ביצוען. העבירות בוצעו כלפי אותה מתלוננת, בימים עוקבים, על רקע מערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת. קיימת חפיפה במהות הערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות ביצוע העבירות. בהתאם להוראת תיקון 113 ל-**חוק העונשין**, ל"**מבחן הקשר ההדוק**" שנקבע ב-ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14) (להלן: **הלכת ג'אבר**) והפסיקה המאזכרת את **הלכת ג'אבר** - אני קובעת כי מתקיים "**הקשר ההדוק**" שנקבע ב-**הלכת ג'אבר** ומשכך מדובר באירוע אחד. בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-**חוק העונשין** בקביעת מתחם העונש ההולם נתתי דעתי לאמות המידה ואבני הבוחן הבאות:

(א) **הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות** הם כנטען על ידי באת כוח המאשימה, הגנה על שלמות הגוף, שלווה הנפש, הבטחון האישי, הכבוד, החירות של הציבור בכלל ושל המתלוננת בפרט והתא המשפחתי, אשר כנטען על ידי באת כוח המאשימה, אמור לספק הגנה ולוהות מקום המבטחים. על הצורך בהגנה על ערכים אלו עמדה הפסיקה לא אחת. כך למשל נקבע ב-רע"פ 8279/08 **חג'אזי נ' מדינת ישראל** (5.10.08) ובפסקי הדין המאזכרים-

"תופעת אלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר".

בנוסף להגנה על שלווה הנפש, הבטחון האישי והכבוד, עבירת האיומים באה להגן גם על החירות האישית וערכי האוטונומיה של הפרט לשם "**מניעת ההפחדה וההקנטה לשמה**" וכן על "**חופש הפעולה והבחירה**" [ראו ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פד"י מג(3) 373]. עמדה על כך כב' הש' בייניש (כתוארה אז) ב-רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל** (4.1.06), תוך הפניה בהסכמה לקביעת כב' הש' גולדברג ב-**הלכת ליכטמן**.

(ב) **מידת הפגיעה בערכים החברתיים לא מבוטלת**. חומרה מיוחדת נודעת לעבירות אלימות כלפי בני משפחה, כפי שנקבע ב-ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07), אליו הפנתה ב"כ המאשימה -

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

ג) בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מלמדת על קשת רחבה של ענישה, כאשר סוג העונש ומשכו תלוי באופי האלימות, תדירותה, תכיפותה, עוצמת הפגיעה ונסיבות ביצוע העבירות. במהלך הטענות לעונש הופנית לפסיקה ועליה צרפתי פסיקה נוספת. כל מקרה לנסיבותיו וצודק ב"כ הנאשם כי יש לאבחן המקרים השונים לעניינו של הנאשם שלפניי, אם כי יש להצר על האופן בו בחר ב"כ הנאשם לנסח את הביקורת. זאת ועוד, יש גזרי-דין מהם ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת, כמפורט להלן -

(1) רע"פ 6464/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.10.18) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע על-פי הודאתו בהסדר טיעון באיומים, תקיפה חובלנית של בת זוג והפרת הוראה חוקית. המבקש סטר לזוגתו בפניה ובשיחה טלפונית שכנע אותה לבטל תלונתה. הושתו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, ענישה נלווית וצו מבחן. בתי המשפט התחשבו, בין היתר, במצבו הנפשי, מאמצי שיקום, הירתמותו לטיפול, נסיבותיו האישיות, היעדר עבר פלילי, חלוף הזמן, עמדת המתלוננת, הודייתו ונטילת אחריות, גם אם חלקית.

* מדובר בעבירות אלמ"ב, הגם שחלקן שונות מאלו שלפני ובנסיבות אישיות מורכבות מאלו שלפני.

(2) רע"פ 4719/13 **צוקרמן נגד מדינת ישראל** (7.12.13) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על מתחם עונש הולם בעבירת איומים בודדת ועל העונש. נקבע כי מתחם הנע ממאסר מותנה עד 5 חודשי מאסר הוא מתחם ראוי בנסיבות העבירה, וכי העונש - 4 חודשי מאסר, 3 מתוכם בחופף למאסר מותנה של 7 חודשים שהופעל - הולם.

* מדובר במקרה חמור פחות מזה שלפניי, אולם בנסיבות אישיות חמורות יותר.

(3) רע"פ 1631/12 **פדידה נ' מדינת ישראל** (7.1.08) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שתקף - באירוע חד-פעמי - את גרושתו מזה כשנתיים, תוך הפרת צו בית משפט וחרף המלצת שירות המבחן להשית עליו ענישה צופה פני עתיד, שכן מאסר בפועל עלול לגרום לנסיגה במצבו הכלכלי, לחשוף אותו לאוכלוסייה פורעת חוק ולפגוע בתא המשפחתי החדש עם בת-הזוג לה נשוי מזה כ-5 שנים ומקיים מערכת יחסים טובה ותקינה. הושתו 18 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר מותנה שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע. בדחותו בקשת רשות הערעור, הפנה כב' הש' ג'ובראן לקביעת כב' המשנה לנשיא חשין ב-ע"פ 8314/03 **שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל** (7.6.05) (שאל הפניה אחרת אליו הפנתה באת כוח המאשימה) (כל ההדגשות להלן לא במקור - זד"ל)-

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי ששורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר".

ולעניין חומרת עבירות האלימות במשפחה הפנה כב' הש' גו'בראן שם לסעיף 6 לפסק דינו של כב' המשנה לנשיא אלון ב-ע"פ 2037/92 **בן דוד נ' מדינת ישראל** (22.6.92)-

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת מדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך וינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו וייראו, הן מי שהורשע במעשי האלימות והן עבריינים בכוח".

(4) רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (2.11.10), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע בתקיפת בת זוג ואיומים, בכך שסטר בפניה, נטל סכין, רדף אחריה ואיים להורגה. על המבקש, בעל עבר פלילי וללא המלצה טיפולית - הושתו 10 חודשי מאסר בפועל.

* מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי מדובר באירוע חמור מזה שלפני ואף בנסיבות אישיות חמורות יותר, לרבות עמדת שירות המבחן וקיומו של עבר פלילי קודם.

(5) רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, באיומים כלפי פרודתו. נקבע כי 12 החודשים שהושתו, חרף העדר עבר פלילי, הוא לא עונש חריג, וכי הוא משקף מדיניות ענישה למבצעי עבירות כלפי בנות זוג, ואין בו סטייה מנורמת ענישה מקובלת.

* מדובר באירוע חמור פחות מזה שלפני, אולם קיים שוני בנסיבות אישיות, בכל הקשור לנטילת אחריות ולקשר בין הנאשמים לקורבנות העבירות.

(6) ע"פ (ב"ש) 5051-06-22 **כהן נ' מדינת ישראל** (6.7.22) - בעקבות חזרת המערער מערעורו על הכרעת הדין, נמחק הערעור על ת"פ (ב"ש) 10156-05-21 **מדינת ישראל נ' כהן** (23.5.22), אליו הפנתה המאשימה (להלן: **ענין כהן**). בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (המטומות על צווארה שנגרמו מחניקה) - נקבע מתחם 12-30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. על הנאשם, שלחובתו עבר פלילי, לרבות בעבירות אלימות כלפי נפגעת העבירה, ואשר היה

נתון בהליך טיפול בבית המשפט הקהילתי במועד ביצוע העבירות - הושתו 22 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי.

* עניינו של הנאשם בתיק שלפני שונה הן מבחינת העושה והן מבחינת המעשה. חומרת מעשי הנאשם ב- **ענין כהן** עולה על זו שלפני וקיים שוני בנסיבותיהם האישיות, לרבות העבר הפלילי והמצב הרפואי. משכך מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי לא ניתן לגזור גזירה שווה מ-**ענין כהן** לעניינו, אולם ניתן להקיש לעניינו לגבי המתחם (שיהיה נמוך מזה שנקבע ב-**ענין כהן**) ואף מיקום הנאשם במתחם שיקבע יהיה נמוך מזה שנקבע שם.

(7) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 13536-03-19 **אבו תיליק נ' מדינת ישראל** (17.4.19) - הנאשם חזר בו מהערעור על גזר הדין ב-ת"פ 59725-11-18 **מדינת ישראל נגד אבו תיליק** (5.3.19), אליו הפנתה ב"כ המאשימה (להלן: **ענין אבו תיליק**). נקבע מתחם 6-18 בגין 2 עבירות תקיפה סתם, שכללו סטירות על פני המתלוננת, אשר באחת הפעמים נפלה והתעלפה. על מי שלחובתו הרשעה אחת מ-2006 בעבירות רכוש, הושתו 9 חודשי מאסר וענישה נלווית.

* גם כאן קיים שוני מבחינת העושה והמעשה, אולם ניתן להקיש מהענישה בענין אבו תיליק לעניינו, בין היתר בהינתן אופי המעשים וחומרתם.

(8) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 57820-01-15 **מוצ'ה נ' מדינת ישראל** (11.3.15) (להלן: **פס"ד מוצ'ה**), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחה ערעור על חומרת עונש של מי שהורשע, על פי הודאתו, באיומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. המערער, לאחר שאיים על זוגתו, חנק אותה, הפילה לרצפה, נשך אותה בידה השמאלית והכה באגרופיו בפניה. למתלוננת נגרמו סימני נשיכה, שטפי דם בעינה ושריטות בצווארה ובחזה. נקבע מתחם 11-30 חודשי מאסר בפועל והוטלו 13 חודשי מאסר בפועל על מי שלחובתו הרשעה אחת, ישנה, בעבירת אלימות, אשר ניתן לה משקל נמוך, מהטעמים שפורטו בגזר הדין.

* מקובלת עלי טענת ההגנה כי מדובר באירוע אלימות חמור מזה שלפני, אולם השוני בנסיבות האיום לא רב, בהינתן כי ב-**פס"ד מוצ'ה** דובר במי שאיים על המתלוננת שתבטל הליך משפטי נגד הנאשם ובעניינו מדובר במי שאיים לבל תתלונן נגדו במשטרה. משכך ניתן להתייחס למתחם שנקבע ב-**פס"ד מוצ'ה** כנקודת מוצא, אך יש לקבוע מתחם נמוך יותר, בהינתן ההבדל בנסיבות ביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים החברתיים. קיים שוני גם בנסיבות האישיות, שוני זה יבוא לידי ביטוי במיקום הנאשם שלפני במתחם.

(9) עפ"ג (מחוזי-חי') 33615-05-13 **גבקבוב נ' מדינת ישראל** (28.7.13), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחה ערעור הנאשם על גזר הדין שניתן ב-ת"פ 23701-07-12 **מדינת ישראל נ' גבקבוב** (10.4.13), בגין הרשעתו בתקיפה סתם של בת זוג ואיומים, בכך שאחז בגרונה, דחף אותה ואיים עליה - נקבע מתחם 8-20 חודשי מאסר בפועל. על המערער, בעל עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות כלפי אותה בת זוג, שלא לקח אחריות על מעשיו וביצע העבירות חרף קיומו של מאסר מותנה,

הושתו 13 חודשי מאסר בפועל, 13 חודשי מאסר מותנה הופעלו בחופף ובמצטבר, כך שנגזרו עליו 25 חודשי מאסר בפועל.

* אכן קיים שוני בנסיבות האישיות, לרבות בנוגע לנטילת אחריות וקיומו של עבר פלילי. לצד זאת, מדובר בעבירות דומות ובמקרה שלפניי אף חמורות יותר, כך שהמתחם יהווה אמת מידה לקביעת המתחם בתיק שלפני.

(ד) בפסיקה עוברת כחוט השני הקביעה כי במסגרת המתחם יש להתחשב גם ב-**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כאמור בסעיף 40 ל-**חוק העונשין**. אין דין תקיפה חד-פעמית כדין אלימות מתמשכת, אין דין אלימות בתוך המשפחה כדין אלימות כלפי אחרים, אין דין עבירת אלימות אחת כדין אלימות שלצידה עבירות נוספות, כגון איומים ואין דין תקיפה סתם כדין תקיפה שגרמה לחבלות, ובמסגרת זו גם יש לתת את הדעת לכמותן, היקפן ועוצמתן. בענייננו -

(1) לעבירות האיומים והאלימות **קדם תכנון**, כאשר האירוע התרחש במספר שלבים, והנאשם לא חדל מתקיפת המתלוננת באף אחד מהשלבים, ולמחרת אף איים עליה לבל תתלונן על מעשיו;

(2) **הנאשם הוא המבצע היחיד ומשכך העיקרי של כל העבירות;**

(3) **הנזק שנגרם משמעותי**, כטענת באת כוח המאשימה. מדובר באלימות שהותירה חבלות פיזיות ונקל לשער עוצמת הפחד והבושה שחשה המתלוננת באירוע, תחושות שהתעצמו בדרישת הנאשם מהמתלוננת לבצע בו מין אוראלי מיד לאחר תקיפתה. האירוע, שהתרחש בביתה מבצרה של המתלוננת, היה עבודה קשה מנשוא, נחוזה כקצה גבול יכולתה ולכן החליטה לסיים הקשר הזוגי, אשר בשנתיים האחרונות היה מאופיין באובססיות, קנאות, קללות, איומים ואלימות, שכללה אגרופים, דחיפות ומשיכת שיער וכן חוותה מצד הנאשם אלימות מינית. מעשים אלו לוּו בהתנצלויות מצד הנאשם לאחר כל מקרה. הקשר עם הנאשם אמנם נותק, אולם בפעם האחת שראתה אותו חוותה תחושת פחד (ראו תסקיר מיום 1.7.21, אליו הפנה בא כוח הנאשם הן בטיעוניו לעונש והן בבקשות שהגיש. הפניה זו מלמדת על כך שמבחינת ההגנה אין חולק על קיום נסיבות אלו, קל וחומר כאשר בא כוח הנאשם התנגד לחלק מטיעוני המאשימה שהוגשו בכתב, אולם לא הביע הסתייגות מהתסקיר ושב וביקש לאמץ המלצותיו).

(4) **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע עבירות האלימות והאיומים הוא גבוה לעין שיעור מהנזק שנגרם בפועל**. התקיפה הברוטלית עלולה היתה להוביל לנזקים משמעותיים יותר בגוף ובנפש, גם מבחינת האירועים לאחר מכן, לרבות האיום, שהיה עלול להוביל לחסימת דרכה של המתלוננת מלהגיש תלונה על הנאשם ולחשוף מעשיו, בעיקר נוכח מערכת היחסים העכורה בין בני הזוג. המתלוננת חוותה בושה וכאב סביב אירועי אלימות, איומים וקללות שונים, לרבות האירוע המתואר בכתב האישום, חששה להתלונן על הנאשם ופחדה לעזוב אותו, פן יממש את איומיו ויפגע בה או

בעצמו. מקובלת עלי עמדת באת כוח המאשימה כי עדים אנו לעליה מתמדת ומדאיגה באירועי אלימות כלפי נשים, עד כדי הפיכתה ל"מכת מדינה" וראו המובאות מהפסיקה דלעיל.

(5) **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע העבירות** שזורות בנסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה, עליהן אעמוד בהמשך. הנאשם ביצע העבירות על רקע חשדו כי נפגעת העבירות (שאותה עת היתה זוגתו כ-3 שנים), בגדה בו, משום שלא נכחה בבית בהגעתו ולא ענתה לטלפון כשהתקשר אליה מספר פעמים ברצף. משכך חש בגידה, השפלה, כעס ואכזבה על רקע מה שנחווה מצידו כהשקעה ומאמץ לאורך הקשר, כפי שיתואר עוד בהרחבה. לדברי המתלוננת, הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות הן אובססיביות וקנאות כלפיה, בעיקר נוכח חוסר הסכמתה לקבל האיסורים שביקש לכפות עליה ולהתנהל כרצונו, דבר שעורר קונפליקטים ביחסים, שכללו קללות, איומים ואלימות. להתרשמות שירות המבחן, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע העבירות הן תחושות השפלה ופגיעה בכבודו, שהצטברו לכדי כעס רב, העדר כלים להתמודדות ולפורקן רגשותיו השליליים, וכי באמצעות האלימות מחזיר לעצמו תחושת שליטה וכבוד. כשהנאשם חווה רגשות השפלה, עלבון, נבגדות וכעס הוא מתקשה לווסת רגשותיו ופועל באופן אימפולסיבי ותוקפני, תוך קושי לראות את האחר.

מתחם העונש ההולם

4. הנאשם הורשע בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, כפי שקבעתי לעיל. אופי העבירות מחייב השתת מאסר בפועל ומאסר מותנה, וכן עיצומים כלכליים, הכוללים קנס, פיצוי והתחייבות. על פי הוראות סעיף 40ח' ל-**חוק העונשין**, בקביעת מתחם הקנס ההולם שומה על בית המשפט לבחון היכולת הכלכלית של הנאשם, כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הקנס, שכן לא הרי פלוני כאלמוני. מטעם ההגנה לא הוגשו אסמכתאות המעידות על מצב כלכלי גבולי או קשה או מורכב, אך חרף זאת נתתי דעתי לטענות ההגנה בענין זה ולדברים שעלו בתסקיר שירות המבחן ומצאתי כי ניתן להסתפק בתיק זה במתחם מתון.

5. בית המשפט העליון קבע דרך חישוב הפיצוי בהליך הפלילי, כמצוות סעיף 77(א) לחוק העונשין ב-ע"פ 7186/19 **טובי נ' מדינת ישראל** (8.1.20):

"... בשל העובדה שפיצוי בהליך הפלילי אינו מחייב הליך של הוכחת נזק מדויק, ונקבע בהתאם להתרשמותו של בית המשפט, הרי שאין למצות במסגרתו את הנזק הכולל שנגרם לנפגע העבירה, ויש לתחמו. פיצוי זה הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבריין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה".

6. עולה מן המקובץ, כי בהינתן הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, תוך התחשבות במספר העבירות, עוצמתן והזיקה ביניהן, **מתחם העונש ההולם הוא 9-24 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים, קנס במתחם 1,000 ₪-5,000 ₪, התחייבות ופיצוי.**

גזירת העונש המתאים לנאשם ושיקולי שיקום

7. הבחינה אם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, בהתאם לסעיף 40ד ל-חוק העונשין, לפיו משבית המשפט "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם" כרוכה בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40א ל-חוק העונשין. בעניינו של הנאשם הוגשו 5 תסקירים (תאריכים 1.7.21, 14.11.21, 3.3.22, 8.6.22 ו-14.12.22), חוות דעת הממונה על עבודות שירות (תאריך 25.1.23), הודעות ב"כ הנאשם מיום 25.10.22 ו-2.2.23 שנוספו על טיעוני ההגנה לעונש. כן נתתי דעתי לטיעוני ב"כ הנאשם ולדברי הנאשם עצמו. מכל אלו עולה התמונה הבאה:

(1) נסיבות חייו של הנאשם - הנאשם כבן 33, הבכור מתוך 4 אחים מאמו. אביו היה נשוי ל-3 נשים, אמו היא האישה השלישית. בסך הכול יש לנאשם 15 אחאים. הוריו נפטרו בעקבות מחלת סרטן. אביו נפטר לפני כשנה, בהיותו כבן 80 ואמו נפטרה לפני כ-3 שנים בהיותה כבת 60. לדבריו היו לו יחסים חיוביים עם הוריו וחווה קושי לעכל מותם ולהתמודד עם היעדרם, בייחוד היעדר אביו, שהיווה עבורו גורם משמעותי של הכוונה וייעוץ. התקשה להתייחס להתמודדות עם אתגרים או קשיים בתוך המשפחה לאורך השנים. שלל אלימות או מעורבות פלילית מצד בני המשפחה. הנאשם גדל בכסיפה וסיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. תיאר עצמו כתלמיד נורמטיבי בעל הישגים ממוצעים ויכולת ליצור קשרים חברתיים. שלל התנהגות חריגה או קשיי למידה. עם סיום הלימודים עבר להתגורר בXXXX לצרכי עבודה. עבד כ-4 שנים בXXXX. עבודה אינטנסיבית, חזר הביתה בסופי שבוע בלבד ולא היה לו פנאי לחיי חברה או הנאות. כשהתארס החל לעבוד באחד מסניפי "XX" ולאחר מכן עבר לעבוד ב"XXX", שם עבד כ-4 שנים. תיאר עצמו כעובד חרוץ ושומר על יציבות תעסוקתית. במהלך ניהול התיק למד שיעורי נהיגה על אוטובוס במטרה לעבוד עם דודו בתחום, עזב את עבודתו XXXX והחל לעבוד כנהג מיניבוס מזה כשנה (ראו 5 התסקירים).

(2) הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - כעולה מהתסקירים, הנאשם נשוי כ-10 שנים ואב ל-5 ילדים בגילאים 1.5 עד 6 שנים. שניים מילדיו נולדו לאחר ביצוע העבירות בתיק, משחזר הנאשם להתגורר עם משפחתו בכסיפה. בתסקיר מיום 14.12.22 עלה כי אשתו עתידה היתה ללדת בקרוב את ילדם השישי והנאשם היה נרגש מאוד לקראת הלידה. אשתו כבת 29, עקרת בית. הנאשם ואשתו תיארו יחסים תקינים. הנאשם רואה חשיבות במעורבות בחיי ילדיו. לפני כ-5 שנים, לצד נישואיו, ניהל מערכת יחסים רומנטית עם אישה שהכיר בעבודה - נפגעת העבירה. לדבריו, עשה זאת בידעית אשתו והדבר לא השפיעה על יחסיו עמה או על תפקודו כאב. הנאשם ואשתו שללו אלימות לאורך הקשר כלפי אשתו וילדיו. אשת הנאשם תיארה אותו כאדם חיובי, כבעל וכאב מתפקד. מטבע הדברים שליחתו למאסר, אף בעבודות שירות, עלול להקשות על כלכלת המשפחה ולגדוע מטה לחמה, כנטען על ידי בא כוחו - אולם מדובר בקושי שלא חורג מקשיי נאשמים אחרים הנשלחים למאסר.

(3) נטילת אחריות ויחסו לעבירות ולקרבתו - הנאשם הודה בביצוע העבירות ב-7.2.21 וחזר על הודאתו גם בפני שירות המבחן, כעולה מכל התסקירים - אולם לצד ההודאה ביקש לצמצם חומרת המעשים והעביר חלק מהאחריות לקורבן. הנאשם הכיר את המתלוננת במסגרת העבודה ברמי לוי, כשהגיע לסייע בסניף באר-שבע. היכרותם התפתחה למערכת יחסים רומנטית שנמשכה כ-3 שנים. לטענתו, בסיס יחסיהם נבנה

על תמיכתו בה, כשחווה קשיים עם בן זוגה לשעבר והנאשם עמד לצידה וגונן עליה. תיאר קשר קרוב ואוהב ללא קונפליקטים. בני משפחתו ובני משפחתה ידעו על הקשר הזוגי וקיבלו אותו. לתחושתו השקיע רבות בזוגיות זו וחרף זאת לא זכה לתמורה וציפיותיו ממנה - לדאוג לתחזוקת הבית, לבישול ולניקיון ולהימצא בבית בשעות הערב - לא נענו.

לטענתו, האירוע בכתב האישום הוא מקרה חד פעמי, שלא מאפיין התנהלותו בדרך כלל. הגיע לבית זוגתו והיעדרותה עוררה אצלו מחשבות על בגידה. התקשר אליה מספר פעמים באופן רצוף, ללא הפסקה, כשהגעתה נתקף זעם ותקף אותה, ללא שליטה עצמית. חש בגידה, השפלה וכעס. התאכזב מהתנהלותה נוכח מה שחווה כשהשקעה בה. שירות המבחן התרשם כי "במובן מסוים" מכיר הנאשם בחומרת העבירה, שלדבריו התרחשה כחלק מחוסר שליטה וקושי לשלוט ולווסת דחפיו. נראה כי התקשה להביע אמפתיה כלפי הקורבן, רגשותיה, בפגיעה בה הן במובן הפיזי והן במובן הרגשי, עת ממוקד בכאביו ובמחירי האישיים שמשלם. הנאשם אף ציין כי התאכזב מבחירתה להגיש תלונה נגדו.

גם המתלוננת (כבת 32, מתגוררת בגפה עם בנה בן ה-7 ועובדת XXXXXX כ-5 שנים) סיפרה כי הכירה את הנאשם במסגרת העבודה והיכרותם התפתחה למערכת יחסים רומנטית שנמשכה כ-3 שנים. בשנה הראשונה היחסים היו חיוביים ואופיינו באהבה ובקרבה, ללא קונפליקטים משמעותיים. בהמשך הופיעו סימני אובססיה וקנאה מצידו שהתבטאו, בין היתר, באיסורים, התנהגות שהידרדרה לאחר מות אמו. בשלב בו הפסיקה להתנהל כרצונו, כשהחלה לחוות קושי אל מול האיסורים והתנהגותו השתלטנית - התעוררו קונפליקטים שכללו קללות, איומים ואלימות.

שירות המבחן התרשם ממערכת יחסים מורכבת, שאופיינה בפערים דתיים ותרבותיים, לצד היות הנאשם נשוי ואב לילדים, אלמנט מעמיק מורכבות. מערכת היחסים עם המתלוננת אופיינה בצורכי שליטה מוגברים של הנאשם, קנאות, רכושנות, אובססיביות, קושי להפריד בין הרצונות והמאווים של כל אחד מבני הזוג, פגיעות וחולשה מצדה, קושי בנפרדות ויחסי תלות ביניהם. לצד זאת וכעולה מהתסקיר מיום 14.12.22, נפגעת העבירה שללה כל קשר עם הנאשם או ניסיונות מצדו ליצור עמה קשר ויש בניתוק הקשר כדי ללמד על הפחתת הנזק שנגרם מביצוע העבירות.

(4) מאמצי הנאשם לחזור למוטב, לתקן תוצאות העבירות ושיתוף הפעולה בהליך הטיפול של שירות המבחן - כפי שקורה תדיר, גם יחסו של הנאשם לנזקקותו להליך טיפולי והירתמותו להליך ידעו עליות ומורדות, כעולה מ-5 תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו.

תחילה ביטא הנאשם אמביוולנטיות להצעה להשתלב במרכז הטיפול "בית נועם", כיוון שלתפיסתו הוא לא אדם עם דפוסי התנהגות אלימים, אך הסכים לבחון זאת (ראו תסקיר מ-1.7.21). בפגישת האבחון ב-10.8.21 נמצא לא מתאים לטיפול במסגרת בית נועם נוכח עמדות אלו. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית גבוהה באלמ"ב, התייחסות מטשטשת ומצמצמת וקיומו של ספק ביכולתו לשתף פעולה ומהפוטנציאל להיתרם מהליך טיפולי. חרף זאת, מאחר שהנאשם הביע נכונות לשתף פעולה בהליך טיפולי בקבוצה, אחת לשבוע, כשלב ראשוני ומקדים, בטרם תבחן שוב אפשרות שילובו בבית נועם, ומשלחתרשמות שירות המבחן הנאשם הורתע מההליך המשפטי - הומלץ לשלבו בהליך טיפולי (ראו תסקיר מ-14.11.21).

ב-28.11.21 החל הנאשם להשתתף בקבוצה טיפולית, הגיע למרבית המפגשים מתוך 10 שהתקיימו, התמודד עם תחושת חרדה לשתף ולהיפתח, היה קשוב, אך התקשה להיות מעורב. הביע שביעות רצון, ענין וסקרנות, אך זקוק לזמן להתרגל לשיתוף בפורום קבוצתי. ביטא רצון להמשיך בהליך ושירות המבחן התרשם כי הנזקקות הגבוהה בעודה עומדת וקיים חוסר בהירות בנוגע ליכולתו להתמיד בהליך טיפולי (ראו תסקיר מ-3.3.22).

כאמור, להתרשמות שירות המבחן לנאשם עמדות בעייתיות בנוגע לעבירות, הציג ביצוען כהתנהלות נקודתית בקשר שניהל עם המתלוננת, התקשה להבחין בדפוסי החשיבה וההתנהגות שעמדו בבסיס התנהגותו - וזאת בפער ניכר לדברי המתלוננת, מהם עלתה התעללות מתמשכת. גם בקבוצה בה שולב בנובמבר 2021 התקשה הנאשם להכיר בבעיותיו ולא הצליח לדבררן בפני חברי הקבוצה. לצד זאת שירות המבחן התרשם מהרצף של הנאשם בתהליך הקבוצתי והעריך כי הגעתו הרציפה מראה שההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע להתנהגות עוברת חוק בעתיד. על אף השתיקות במהלך המפגשים, הנאשם חווה חיבור לקבוצה ובעצם הקשבתו הרחיב יכולת ההתבוננות שלו. לצד גורמי הסיכון וחומרת העבירה, התרשם שירות המבחן מיכולות משיתוף הפעולה, עמידתו בהתחייבויותיו ושמירה על קשר טיפולי מעקבי. הומלץ על 240 של"צ, מאסר מותנה וצו מבחן לשנה, במהלכה ימשיך השתתפותו בקבוצה הטיפולית בשירות המבחן [ראו תסקיר מ-8.6.22].

הנאשם המשיך השתתפותו בקבוצה הטיפולית בשירות המבחן, המיועדת לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות הזוג. המשיך להגיע לקבוצה באופן רציף ובזמן והצליח ליצור קשרים חיוביים עם משתתפי הקבוצה והמנחה שלה. הביא לקבוצה את הדפוסים שלו בחיי היומיום, של מופנמות והגנות ששומרות עליו מפני פגיעות מצד אחרים. להתרשמות שירות המבחן מאופיין בקושי להיחשף בפורום הקבוצתי, כאשר להערכת המנחה מדובר בקושי הנובע מבושה, לצד כאמור מנגנוני הגנה. על אף קשייו אלו, עולה כי יש שיפור באופן בו נחוה בקבוצה, יושב באופן יותר נינוח בכל מפגש והצליח לשתף בנוגע לביצוע העבירות ונסיבותיה. ההתרשמות היא כי שתיקותיו לא משקפות היעדר עבודה עצמית, אלא יכולותיו החברתיות וההתמקמות שלו במצבים חברתיים. הנאשם עורך עבודה בהתאם ליכולותיו, קשוב לכל המתרחש בקבוצה ולתכנים בהם הקבוצה עוסקת, עורך מאמצים להגיע למפגשים ואף מוותר על עבודה בימי המפגשים.

בהתייחס לתהליך הטיפול, הנאשם תיאר כי בתחילת דרכו בקבוצה, ראה את המפגשים כנטל עבורו ולא ראה בהם עניין. כיום שבע רצון מהשתלבותו בקבוצה, שפיתחה יכולת ההתבוננות שלו, היכולת לקיים עצירה ולהקשיב. לדבריו, נהג לא פעם בחוסר סבלנות כלפי אחרים והשתתפותו בקבוצה תרמה ליכולת שלו לשהות במקום אחד. מוכן להמשיך בתהליך הקבוצתי, בהתאם לדרישות שירות המבחן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מאופיין בתפיסות נוקשות בכל הקשור לתפקידי מגדר והציפיות הקיימות מבני הזוג, שייתכן ונובעות גם מתפיסות תרבותיות אותן ספג. האובדן של שני הוריו שחוה בארבע השנים האחרונות ייתכן שהעמיק או הציף הנוקשות בתחומים מסוימים, בפרט בקשרים אינטימיים. לאורך הקשר התקשה לערוך התבוננות פנימית בנוגע לתפיסותיו ולדפוסיו שהובילו להתנהגותו האלימה ומערכת היחסים עם הנפגעת. נראה כי לפחות ברמה הגלויה, הנאשם עדיין מתקשה לקיים התבוננות רחבה בנוגע להתנהלותו. לצד זאת אנו להתרשמות שירות המבחן, הנאשם ערך ועורך מאמצים להיות חלק מהתהליך הטיפולי הקבוצתי, כשניכר שינוי מסוים באופן שבו נחוה בקבוצה. להערכת שירות המבחן למרות הקושי להיחשף בפורום הקבוצתי, הנאשם עורך עבודה עצמית בקצב שלו ובהתאם ליכולות שלו, כשלאחרונה הצליח לשתף בנוגע לאירוע ולגבי הקשר עם הנפגעת. עצם נוכחותו בקבוצה עשויה לתרום לו ברמה האישית, באמצעות השיקופים שמקבל מחברי

הקבוצה והתכנים שעולים בכל מפגשים.

נוכח שיתוף הפעולה לאורך הקשר וההערכה כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע להתנהגות עוברת חוק בעתיד, שב שירות המבחן והמליץ על ענישה שיקומית, הכוללת 240 שעות של"צ, צו מבחן לשנה, במסגרתו ימשיך השתתפותו בקבוצה הטיפולית ל-3 חודשים נוספים, ובהמשך קשר פיקוחי ומעקבי ומאסר מותנה, לחיזוק אלמנט ההרתעה.

(5) הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות ומהרשעתו - מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי יש להתחשב בכך שהנאשם היה עצור כ-3 שבועות. כמו כן נתתי דעתי לכך שהנאשם היה כחודש במעצר בית וכ-4 חודשים במעצר בית חלקי עם אפשרות לצאת לעבודה.

(6) חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות - מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי יש לקחת בחשבון את העובדה שכתב האישום המתוקן מתייחס לאירוע מ-15.8.19, קרי לפני למעלה מ-3 וחצי שנים, במהלך לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים והוא לא היה בקשר עם המתלוננת ולא ניסה ליצור עמה קשר.

(7) עברו הפלילי של הנאשם - לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 2 הרשעות בעבירות של גניבה, פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד. מדובר בהרשעות ישנות ובפרטי רישום שהתיישנו ביום 16.2.21 ומשכך משקלן לא משמעותי.

8. בדבריו האחרונים של הנאשם לבית המשפט, אמר שהוא מצטער על מעשיו, ביקש לבצע של"צ כדי להמשיך בעונשו והתחייב להגיע למפגשים בשירות המבחן. הנאשם ביקש להתחשב בכך שהוא יתום, מטפל באחיו ובשתי אחיותיו, 5 ילדיו, אשתו בהריון עם ה-6 וביקש הזדמנות נוספת.

9. בסעיף 40ד ל-**חוק העונשין** קבע המחוקק שבית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם אם "**מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם**" ובהתאם לכך "**לקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969**". צודקת המאשימה, כי המלצת שירות המבחן היא בגדר המלצה בלבד. מנגד, לא ניתן להתעלם מהירתמות הנאשם להליך הטיפולי שעבר ועודנו מצוי בו, מכך שחל שינוי בעמדותיו ובאופן בו נתפס על ידי חברי הקבוצה, הגם שעדיין מחזיק בעמדות בעייתיות בנוגע לתפקידי מגדר. אין גם חולק כי קיים סיכוי של ממש שישתקם אם יתמיד בהליך הטיפולי.

10. עולה מהמקובץ כי יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם אם יתמיד בהליך הטיפולי ולכן בעניינו של הנאשם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם. לא למותר לציין כי אף באת כוח המאשימה, בהגינות הרבה, סבורה שיש מקום לסטות ממתחם העונש לו עתרה ולהורות על מאסר שירות בעבודות שירות, אלא שלטענתה חלקו התחתון של המתחם צריך להיות 12 חודשים ויש להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

סוף דבר

11. הנאשם הורשע במספר עבירות המהוות אירוע אחד. במסגרת גזר הדין לקחתי בחשבון גם את הצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40ז ל-**חוק העונשין**. במצב דברים רגיל היה מקום למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם שקבעתי. עם זאת, נוכח הודיית הנאשם, שיתוף הפעולה עם ההליך הטיפולי שעבר ועודנו מצוי בו, המלצת שירות המבחן, דברי הנאשם לעונש, במסגרתם הביע צער על מעשיו וביקש הזדמנות, היותו בעיצומו של הליך טיפולי, קיומו של סיכוי של ממש שישתקם, עמדתה ההגונה של באת כוח המאשימה, חלוף הזמן מביצוע העבירות, התיישנות עברו הפלילי והתקופה בה היה במעצר ובתנאים מגבילים - מצאתי כי כל אלו מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם. למעלה מהדרוש אציין כי במצב המשפטי החל כיום לא ניתן להשית העונש לו עתרה המאשימה, שכן ב-1.4.23 הסתיימה תקופת הוראת השעה שנקבעה ב-**חוק העונשין (תיקון מס' 133 - הוראת שעה)**, התשע"ח-2018, אשר הוארכה ב-**חוק העונשין (תיקון מס' 133 - הוראת שעה) (תיקון)**, התשפ"א-2021, מכוחה מוסמכים היו בתי המשפט לגזור עונש של מאסר בעבודות שירות לתקופה של עד 9 חודשים. גם אם היה מקום במצב דברים זה להשית על הנאשם את מלוא תקופת העונש ההולם לריצוי בפועל, וחרף העובדה שחלק ניכר מהדחיות רובצות לפתחה של ההגנה - אני סבורה שאין מקום למיצוי הדין בעניינו אך בשל השינוי בדין, אשר אין חולק כי לא היה תלוי בנאשם, בעיקר לאור ההליך הטיפולי שעבר. לצד זאת, לצורך איזון ההקלה במשך תקופת המאסר, ראיתי לנכון להחמיר באורך המאסר המותנה לכל עבירת אלימות מסוג פשע ובגובה העיצומים הכלכליים.

12. משכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **6 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות**, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות.

תחילת בצוע עבודות השירות ביום 24.4.23.

הנאשם יבצע את עבודות השירות - 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום.

מקום ביצוע עבודות השירות יקבע על ידי הממונה על עבודות השירות.

ביום 24.4.23, בשעה 08:00 יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום - סמוך לכלא באר שבע.

אוטובוסים להגעה: 189, 350, 247.

הנאשם מוזהר -

(1) עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו;

(2) עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולהמתן בריצוי יתרת המאסר בפועל;

(3) במקום נערכות ביקורות, וכי אי עמידה בביקורת עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל;

(4) מדובר בתנאיה עסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

הממונה על עבודות השירות תדווח לבית המשפט עם תום ביצוען של העבודות.

ב. **9 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שלוש שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. **3 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שלוש שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים;

ד. **פיצוי בסך 10,000 ₪.**

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.5.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו.

לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

ה. **קנס בסך 2,000 ₪**, או 100 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 10.3.24 והשני עד ליום 10.4.24.

לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ו. **5,000 ₪ התחייבות**, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל לשם כפיה.

ז. **הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן** למשך שנה מהיום (להלן: **צו המבחן**).

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד במבחן, יוחזר עניינו לדיון בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

ניתן לשלם את הפיצוי והקנס באחת הדרכים הבאות:

עמוד 13

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000

במזומן בכל סניף בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, י"ג ניסן תשפ"ג, 04 אפריל 2023, במעמד הנוכחים.